

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE
VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS

**ZALIG KERSTFEEST
EN GELUKKIG
NIEUWJAAR 1993**

AFGIFTEKANTOOR : TERVUREN
4de TRIMESTER
DECEMBER 1992

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
BERGES A.
LIVINGSTONELAAN 22
3080 TERVUREN

INHOUDSTAFEL

1. FONDS "ERNEST GEORGE"
2. VERSLAG ALGEMENE VERGADERING OP 05 JUN 92 TE HEVERLEE
3. HERDENKING AAN HET NATIONAAL MONUMENT TE STAVELOT
OP 6 SEPTEMBER 1992
4. POEME "POURQUOI ?"
5. STAVELOT TIJDENS DE OORLOG 40-45 (vervolg)
6. MARCHE DU 1er BATAILLON DE DEMINAGE "AUDACE"
7. DIVERSE MEDEDELINGEN
8. BLUELODGE (deel 4)
9. POEME "IN MEMORIAM"
10. ZENDING IN JOEGOSLAVIE TE BELI MANASTIR
11. DE VERVANGING IS GEBEURD
12. GOUDEN MEDAILLE VOOR WIM ELYN
13. NATIONALE VERENIGING DER INVALIDEN VAN DE KRIJGSMACHTEN
14. OVERLIJDENSBERICHTEN
15. O.A.D. - WINKEL
16. HISTORIEK VAN DE BELGISCHE ONTMIJNINGSDIENSTEN
17. HERINNERING VAN DE SCHATBEWAARDER

FONDS "ERNEST GEORGE"

Situatie op 01/04/1992 :	231.362
Schenkingen :	10.301
Totaal op 01/10/1992 :	241.663

(waarvan 100.000 BEF in kasbons van de Verbroedering)

Wij danken de milde schenkers voor hun vrijgevigheid.

Rekeningnummer Fonds "E. GEORGE" : 145-8044000-43

VERSLAG ALGEMENE VERGADERING OP 05 JUN 92 TE HEVERLEE

Ook dit jaar was onze Algemene Vergadering een succes. De massale aanwezigheid (we telden 180 ingeschrevenen) en het prettig weerzien van oude vrienden maakten er eens te meer een fijne dag van.

Kol BERTIN opende de zitting met een welkomstwoord en een plechtig moment van herdenking voor onze overleden collega's. Tevens deelde hij mede dat een delegatie van onze Verbroedering op Za 30 Mei 92 een kleine herdenkingsplechtigheid gehouden heeft aan het graf van GenMaj SEVRIN.

DE VERGADERING

1. Goedkeuring notulen statutaire vergadering 31 Mei 91

Er werden geen opmerkingen geformuleerd aangaande het verslag van de vorige Algemene Vergadering, zoals dit verschenen is in ons bulletin van het 2de Trim 91 (Augustus).

2. Realisaties en activiteiten van de Raad van Bestuur

Naast de werking voor het dagelijks beheer vermelden we:

- Uitwerken van het project voor een postzegel over de Ontmijners
- Ontwerp van brevetten en toekenning ervan
- Werking steunfonds "E. GEORGE"

3. Financiële situatie (Zie Bulletin 2de Trim 92)

- Verslag over inkomsten en uitgaven m.b.t. het boekjaar 1991 (het steunfonds E. GEORGE inbegrepen)
- Verslag van de revisoren
- Goedkeuring der rekeningen

Met unanimititeit werd er ontlasting gegeven aan de Raad van Bestuur

4. Bepalen der bijdrage voor 1993

Ondanks de gestegen kosten blijft de jaarlijkse bijdrage voor 1993 onveranderd behouden

5. Statutaire verkiezingen

Krachtens het artikel 21 van de statuten waren volgende bestuursleden uittredend en herverkiesbaar:

- Mr LINDEN, J.
- Mr EECKHOUT, H.
- Mr PRIGNON, R.
- Mr TOUSSAINT, P.
- Mr MEERSEMAN, R.
- Mr DE VUYST, G.
- Mr MATTHEUS, H.
- Mr DUBUISSON, R.
- Mr PAREE, R.
- Mr VAN OVERLOOP, A.

Het bestuur wordt bij algemeen handgeklap herkozen.

6. Uitreiking van het ereteken van verdienste V.O.V. en het ereteken van Ontmijner

Er werd overgegaan tot de uitreiking van de bronzen medaille van verdienste aan:

- Mr DUMOULIN, P.
- Mr HICK, H.
- Mr NATUS, H.

Het ereteken van "Ontmijner" werd uitgereikt aan:

- Mr DENEÉ, L.
- Mr DHAENE, M.
- Mr GUERISSE M.
- Mr MARYSSE, H.
- Mr VAN DAMME, P.
- Mr VANDENDRIESSCHE, R.
- Mr VAN THORENBURG, I.

De afwezige te huldigen personen krijgen hun medaille via hun lokale sectie.

7. Diverse mededelingen

a. Bedevaart naar STAVELOT

- (1) Een coördinatievergadering met de stedelijke autoriteiten werd op 03/06/92 gehouden. De Ontmijners worden er met open armen ontvangen en eens te meer is duidelijk geworden dat de Ontmijners deel uitmaken van de stad STAVELOT. Een dermate goed peterschap is uitzonderlijk.
- (2) Mr LALLEMAND werd gevraagd een historiek te maken over het ontstaan van ons nationaal monument te STAVELOT. We wensen deze studie eerlang te publiceren in ons tijdschrift.
- (3) Gedicht "POURQUOI": Mr LALLEMAND heeft gevraagd dit gedicht, dat een ode is aan de absurditeit van de oorlog, te mogen voordragen tijdens de plechtigheid in STAVELOT. Dit initiatief verkreeg algemene goedkeuring.

De zitting van de Algemene Vergadering werd besloten met de Mars van de Ontmijners, waarna we een mars inzetten naar de feestzaal voor de aperitief. In de feestzaal wachtte ons een verzorgde receptie en een heerlijk feestmaal, opgesmukt met de passende wijn. Na de koffie werd de gelegenheid geboden om het museum te bezoeken, waar "oude bekenden" (springtuigen) teruggezien werden en anecdotes werden opgedist.

Nadien werd er nog rustig nagepraat bij een pintje of een frisdrank zodat de "vergadering" als een gezellig feest eindigde.

We willen hierbij de Comd, Maj DE VUYST, en het personeel van de Ontmijningsdienst van de Landmacht alsook het Log C LM bedanken voor de geleverde inspanning bij de organisatie van deze feestelijke vergadering. De fotografen Jos WOUTERS en Mr MASON zijn eveneens druk in de weer geweest om voor de herinneringskiekjes te zorgen, waarvoor onze dank.

HERDENKING AAN HET NATIONAAL MONUMENT TE STAVELOT
OP 6 SEPTEMBER 1992

Voor de 39ste maal waren de oud-ontmijners te STAVELOT bij-
ééngekomen ter gelegenheid van de jaarlijkse plechtigheid aan het
Nationaal Monument der Ontmijners. Op dit monument komen de namen
voor van de 125 helden, die gevallen zijn voor het Vaderland.

Er was een minder talrijke deelneming dan gewoonlijk, dit
aangezien de gevorderde leeftijd van onze oud-ontmijners. Het slechte
weer tijdens de voorafgaande week speelde ook een belangrijke rol.

Gelukkig verscheen de zon, die zich tot dan toe nog niet had
laten zien, dan toch op het einde van de voormiddag. Zij vergezelde
ons voor de rest van de dag.

Zoals gewoonlijk werd er samengekomen in de tuin van het stadhuis
en werd er gesproken over de verschillende evenementen die hadden
plaatsgevonden gedurende het voorbije jaar.

Kolonel BERTIN, voorzitter van de Fraternelle, Majoor DE VUYST,
Korpscommandant van de Ontmijnsdienst van de Landmacht, begeleid door
een delegatie van zijn eenheid, Mevrouw SEVRIN, Meter van de
Fraternelle, Mevrouw DAUTEL, weduwe van een oud-korpscommandant waren
aanwezig en ontvingen de deelnemers. Het Stadsbestuur, ondermeer de
Burgemeester, Mijneer MONVILLE, en zijn Schepencollege, aangevoerd
door Mijneer MACQUET, Eerste Schepen, waren ook aanwezig.

De afwezigheid van Mevrouw GEORGE, weduwe van onze oud-
voorzitter, was opvallend. Zij kon niet aanwezig zijn wegens gezond-
heidsproblemen. Er waren nog andere afwezigen : Mijneer REMY-
PACQUAY, Gemeentesecretaris (hij trouwde de dag voordien) en Mijneer
Michel LEMAIRE, oud Schepen van Openbare Werken (hij was aanwezig op
het huwelijk van de Gemeentesecretaris). Wij moeten ook de
afwezigheid van Mevrouw OZER meedelen, zij verzocht ons haar te
verontschuldigen.

De aankomst van de harmonie "L'Emulation", gedirigeerd door
Michel MALPAS, wijsde ons er op dat het moment gekomen was om te
vetrekken naar de kerk. Een minder omvattende stoet dan de voorbije
jaren zette zich in beweging naar de kerk, waar de nieuwe Deken,
Eerwaarde SOHIER, de Heilige Mis opdroeg ter nagedachtenis van onze
ontmijners en van de oudstrijders van de stad STAVELOT, en dit met
medewerking van het parochiale koor.

Onze dank gaat evenwel naar Deken SERVIN, die zijn pensioen
genomen heeft, en die gedurende meerdere jaren heeft meegewerkt aan
het succes van deze Herdenkingsdag.

Na de religieuze plechtigheid, werd de stoet terug gevormd
richting Monument voor de Gesneuvelden van de Stad STAVELOT. Hier
werden bloemen neergelegd, eerst door de Burgemeester, daarna door de
voorzitter van de Fraternelle. Een trillende Brabançonne besloot de
plechtigheid aan het monument.

De stoet, door muziek voorafgegaan, zette zich voort in de richting van het Nationaal Monument van de Ontmijners. De aanwezige autoriteiten namen plaats voor het monument. De Harmonie "L'Emulation" bracht de Mars van de Ontmijners ten gehore.

Majoor DE VUYST nam plaats voor de micro, die door zijn dienst was geplaatst, en richtte zich in het Nederlands en in het Frans tot de aanwezigen :

Mijnheer de Burgemeester,
Mijnheer de Voorzitter,
Dames, Heren,

Als Voorzitter van de Ontmijners in actieve dienst heet ik U van harte welkom en dank ik U allen voor Uw aanwezigheid. Ik dank in het bijzonder de Heer Burgemeester en de leden van het Stadsbestuur van de stad STAVELOT voor hun medewerking en hun daadwerkelijke steun voor de organisatie van deze plechtigheid. Mijn dank gaat ook naar de leden van de Verbroedering, de ontmijners in actieve dienst en alle sympathisanten die hebben bijgedragen tot het welslagen van deze herdenking.

Uw talrijke opkomst getuigt eens te meer van Uw meedelevens ten opzichte van hen die hun leven hebben gegeven voor het Vaderland. Het is dan ook vandaag dat ons de gelegenheid wordt geboden om even stil te staan ter nagedachtenis van onze gevallen makers.

Sedert meer dan twee jaar is de internationale toestand drastisch veranderd. Spijtig genoeg heeft deze wijziging niet de vrede gebracht waarop iedereen hoopt. Het volstaat immers de televisiebeelden te bekijken om zich terdege rekenschap te geven van het blind geweld dat diverse landen teistert en in het bijzonder het EX-JOEGOSLAVIE. In dit kader houd ik mij eraan hulde te brengen aan de Belgisch-Luxemburgse ploeg ontmijners, samengesteld uit een Offr, drie Ooffr en twee Brig die sedert begin april 92 tewerkgesteld zijn in KROATIE. Onze blijken van sympathie gaan naar hen en hun families.

Gedurende het afgelopen jaar hebben de ontmijningsdiensten van de krijgsmacht 3.452 opdrachten uitgevoerd, waarvan 4 in STAVELOT. Tijdens dezelfde periode werden 1.195 T munitie vernietigd. In het kader van de strijd tegen het terrorisme en het groot-banditisme werden 118 opdrachten uitgevoerd.

Om te besluiten wil ik nog eens de nadruk leggen op de stevige vriendschapsbanden welke bestaan tussen onze voorgangers en de jongere die momenteel in functie zijn. Ik durf dan ook te hopen dat deze relatie in de toekomst nog mag verstevigen.

Ik wens U allen nog een aangenaam verloop van deze dag.

Daarna had de lange opsomming plaats van onze gestorven makers door Dokter PRIGNON, Voorzitter van de Sectie Luik, Adjudant LALLEMAND en Mijnheer EECKHOUT, Voorzitter van de Sectie West-Vlaanderen.

Na het dodenappel, dat steeds zorgt voor een ingetogen stilte tussen de deelnemers en dat herinneringen opbrengt, bracht Adjudant LALLEMAND een gedicht van eigen compositie voor. Dit gedicht is verschenen in het tweede bulletin 1992 (U vindt het hierna).

Om de plechtigheid aan het Monument van de Ontmijners te besluiten werden er bloemen neergelegd door Kolonel BERTIN, Majoor DE VUYST, Burgemeester Mijnheer MONVILLE en Mijnheer Robert RAINOTTE. Tergelijkertijd weerklonk de "Last Post" gevolgd door het Nationaal Volkslied.

Het teruggaan naar het stadhuis gebeurde in een min of meer geordende groep. De Burgemeester bedankte al de deelnemers voor hun komst bij deze niet verwachte zonnige dag. Hij bedankte eveneens de ontmijners in actieve dienst voor het werk dat ze nog steeds uitoefenen. Het feit dat de plechtigheid in de twee landstalen werd gedaan deed hem veel plezier.

Kolonel BERTIN bedankte op zijn beurt de stad STAVELOT en in de eerste plaats de Burgermeester en Schepenen, voor de goede ontvangst van de oud-ontmijners en de ontmijners in actieve dienst, groette de Meter en bedankte eveneens al diegenen die hebben bijgedragen tot het slagen van deze Herdenkingsdag. Hij deelde reeds mee dat het volgende jaar in het teken zal staan van de 40ste verjaardag van de inhuldiging van het Nationaal Monument der Ontmijners. Wij denken er aan om onze plechtigheid dan ook met luister te zullen vieren. Hij kondigde ook aan dat het bulletin "De Ontmijner" binnenkort artikels zal publiceren betreffende de geschiedenis van de Belgische ontmijning. Ook zal er aandacht besteed worden aan de geschiedenis van de oprichting van ons Nationaal Monument.

Hij bedankte ook de Harmonie "L'Emulation" en zijn dirigent Mijnheer MALPAS en eveneens de inwoners van de stad STAVELOT voor hun vaderlandslievendheid.

Voor de traditionele maaltijd kwamen 76 personen samen in de herberg Saint-Remacle, waar de Burgemeester en de Eerste Schepen met zijn echtgenote ons vereerde met hun aanwezigheid.

Tot volgend jaar voor de 40ste verjaardag.

Onze vriend Marcel LALLEMAND heeft een prachtig gedicht geschreven over de absurditeit van de oorlog. Wij verheugen ons het te mogen publiceren:

Pourquoi?

*Pourquoi a-t-il fallu en arriver là?
Pourquoi a-t-il fallu que sonne le branle-bas?
Des turpitudes de cette affreuse guerre,
Génitrice de drames et de misères.*

*Pourquoi tant d'hommes seront-ils méconnus demain,
Alors même, que leurs noms sont gravés dans l'airain?
Pourquoi ceux-là, que nous honorons aujourd'hui
Trouveront-ils l'heure de l'implacable oubli?*

*N'est-ce pas le sort qui leur sera réservé?
Nous avons beau juré de ne point oublier!
Qu'adviendra-t-il de ce louable et pieux serment
Alors qu'années, après ans, s'accumule le temps?*

*Quand seront passées d'autres générations,
S'effacera le souvenir de leurs actions,
Ces actions qu'ils n'avaient, certes pas, discutées,
Conscients du respect de la parole donnée!*

*Pourquoi faut-il que par le monde règne l'obsession
De toutes ces guerres, au nom de la religion?
Pourquoi faut-il que la paranoïa des hommes
En arrive au meurtre de tant de personnes?*

*Pourquoi l'idolâtrie est-elle source d'hystérie?
Au point d'en arriver au liberticide,
Et ce, alors que des frères deviennent ennemis
Au sein de pays totalement désunis!*

*Pourquoi l'impérialisme totalitaire
Fait-il que les puissants qui règnent sur notre terre
Ignorent qu'un Saint-Michel, déchirant son manteau,
En fit don aux malheureux, le geste en fut si beau?*

*Pourquoi? Pourquoi sont posées tant d'oiseuses questions?
Y répondre serait trouver la solution.
Hélas, l'homme ainsi fait, pense trop à la guerre.
Depuis naguère, depuis toujours, il trouble la paix sur terre.*

*Pourquoi broser ce tableau d'impéritie
Car nous le savons : vous dont la mémoire est amie?
Vous, les jeunes qui maintiendrez la continuité
Pour que le souvenir reste un fait assuré.*

*C'est pour ces raisons, ô vous qui fûtes nos amis,
Qu'en ce jour anniversaire nous sommes réunis.
Vers vous vont nos pensées, Chers Compagnons,
Pensées qui, de nos âmes, viennent du tréfond!*

STAVELOT TIJDENS DE OORLOG 40-4522 DECEMBER

Bij dageraad breken de gevechten aan het front van PARFONDRUY weer in alle hevigheid los. De laatste SSers hebben van de duistere nacht gebruik gemaakt om zich uit het stadje terug te trekken en de gelederen opnieuw te sluiten. Ze hebben zich verschanst langs de spoorweg en in het versterkt kasteel van LAMBERT-BOCK, om zo het kruispunt met de grote weg te kunnen controleren. De 1ste Compagnie (3de bataljon van het 117de), en het 3de peloton van de A compagnie (1ste bataljon van het 117de) rukken samen op naar het kasteel van LAMBERT. Ver komen ze echter niet. De 1ste compagnie loopt vast bij de boerderij BUGHIN, waar een trommelvuur van de fusiliers het hele terrein voor hen blank legt. Ze moeten zich tevreden stellen met het ondersteunen van de fusiliers van de A compagnie, die heel langzaam vorderen. Huis na huis wordt ingenomen langs de weg naar TROIS-PONT. Even later doen deze laatsten een afschrikwekkende ontdekking: geruggesteund door een groep zware mitrailleurs worden bij het huis van LEGAYE de lijken gevonden van de 23 gefusilleerde burgers. Ze nemen ook een tiental SSers gevangen die onmiddellijk ondervraagd worden naar hun gedrag, ze worden later naar de voorlopige gevangenis van BICOQUE overgebracht, waar men hen hardhandig ontdoet van de Amerikaanse uniforms die ze aanhadden. De zone van de weg naar TROIS-PONTS wordt uiteindelijk veroverd na een mortieraanval, die de laatste schutterskuil uitschakelt. Om de verdediging van het LAMBERT kasteel te doorbreken, moet de artillerie echter ingeschakeld worden.

De sectie van LOVELADY, die zich in PARFONDRUY bij het 117de artillerie voegde, moet nu optornen tegen een altijd maar sterker wordende tegenstand. De achterhoede wordt steeds vaker en steeds agressiever aangevallen. De sector van MAZURES wordt het toneel van een voortdurend veranderende frontlijn: tegen de middag wordt de zone ingepalmd door de GI's, maar even later zijn die op hun beurt omsingeld door Duitsers en de kleine boerderij moet weer worden prijsgegeven. Na hun uitval gaan de grenadiers door op hun elan, en belegeren ze de uitkijkpost van STER, om vervolgens STER vanuit het zuiden aan te vallen. De strijd speelt zich vooral af langs de vele hagen, tussen groepjes soldaten die hevig vechten voor elke centimeter terrein. Zelfs de omgeving waar de boerderijen van het gehucht zich bevinden, en waar de Amerikanen zich hebben gehegroepeerd, worden niet gespaard.

Ondertussen heeft HANSEN met zijn grenadiers van het 1ste bataljon toch de AMBLEVE kunnen oversteken. Naar het schijnt zouden zelfs enkele gepantserde voertuigen de oude waadplaats waar de beekjes van PARFONDRUY samenvloeien, overgestoken zijn. Misschien hebben de grenadiers wel dezelfde weg genomen, omdat PETIT-SPAI constant beschoten wordt en een echte zone des doods vormt. Deze SSers hergroeperen zich op de kam van het BOIS DE SIX MANES, waar ze versterkt worden met enkele gepantserde voertuigen die zijn overgekomen uit de verkenningsectie van KNITTEL. De met takken gecamoufleerde grenadiers verlaten al lopend en schreeuwend het bos aan de rand van COO-BIESTER. Ze werpen al de mogelijke vuurkracht in de schaal. Onder het moordend vuur van de Amerikaanse LOVELADY eenheid dalen ze vlug naar de huizen af om daar beschutting te zoeken. De weiden rond BIESTER vullen zich langzaam met gevallen soldaten, maar toch slagen de Duitsers erin het medisch centrum van de CCB te BIESTER te veroveren. Ze

verspreiden zich over de huisjes en versperren de grote weg ter hoogte van ARRET DE COO. De uitval wordt slechts afgeslagen als ze de brug over de spoorweg bereiken, daar lopen ze vast. Het 3de peloton van de A compagnie (105de genie), dat net van PETIT-COO terugkomt, helpt mee verdedigen en werpt een stevige barricade op, over de weg naar LA FALIZE.

Met uiterste prioriteit worden de E compagnie van het 120ste regiment infanterie en een peloton van het 740ste tankisten ter ondersteuning gestuurd naar dit nieuw brandpunt in de strijd. Ze proberen de Duitse uitval af te blokken en het verloren terrein terug te winnen. Te STER neemt de druk van de Duitsers toe. De grenadiers proberen het gehucht te omsingelen in de richting van de PIERRET boerderij. De L compagnie van het 117de zet een draaiende beweging in om de flanken beter te kunnen verdedigen, en vervolgens wordt ook de F compagnie van het 2de bataljon, behorend tot het 120ste, opgeëist om dit front dat ondertussen in een wankel evenwicht is geraakt, te gaan ondersteunen.

De LOVELADY Groep, opgesplitst in verscheidene secties en bovendien afgesneden van haar achterhoede, wordt in de tang genomen tussen BIESTER en het viaduct van TROIS-PONTS. Ze bevinden zich er in een hachelijke situatie in hun bedrieglijke schuilplaats. Veel stelt die schuilplaats niet voor: een talus gevormd door een verhoogde spoorlijn, een paar rotsblokken, op een smal landweggetje laag in de vallei. Hij verliest 2 tanks als hij de omcirkeling bij BIESTER wil doorbreken. De situatie wordt onhoudbaar. Maar er komt hulp. ELIAS, een inwoner van de stad, loodst enkele mannen door het koude water van de AMBLEVE, en zo krijgt men versterking door de 505de Airborne. Ze installeren zich te BEAU SITE op de andere oever en het is het accuraat vuur van deze Airborne divisie die de Panzergrenadiers ertoe dwingt de vernietiging van de Lovelady groep stop te zetten.

In het centrum van STAVELOT worden de gevechten iets minder hevig. Ze slaan om in artillerieduels en mitraillettevuur. Enkele penetraties van de SS via de rechteroever van de AMLEVE, langs het kasteel van ROCHETTES of de brug van CRESPIN worden teruggedrongen in de buurt van de vijvertjes, waar de situatie nog altijd verward blijft.

Te WAVREUMONT, blijft het 2de bataljon van het 117de zich hardnekkig verzetten tegen de talrijke pogingen van de Duitsers om naar CHEVOFOSSE door te dringen. Er is een intense verkenningsgolf van beide kanten. De Duitsers slagen er toch in door te dringen tot de DEREFAT boerderij, en één van hun patrouilles slaagt er zelfs in de Kapel van BINSTA te bereiken.

Tegen de avond worden de SSers uit de omgeving van STER verdreven en vlug daarna hijsen zij de witte vlag op het dak van de boerderij van MAZURES. De Amerikaanse fusiliers nemen definitief deze hard bestreden hoek van het gebied in.

23 DECEMBER

De dag begint met een harde tegenaanval van de Amerikanen te COO. Ze proberen de LOVELADY groep te ontzetten. De E-compagnie van het 120ste, geruggesteund door enkele tanks van het 740ste en enkele troepen die de vorige nacht uit het gebied werden verdreven, doet een uitval vanuit FALIZE en BOIS DE LANCRE dat net ietsje boven FALIZE ligt. Ze rukken op richting PETIT-COO en het hooggelegen terrein dat zich daar bevindt, maar ze stuiten op heel wat problemen. De F-compagnie, ook van het 120ste, verspreidt zich met een uitvoerige beweging om de flanken van de E-compagnie te gaan verdedigen.

Ze stuiten op hevige tegenstand, mede door het feit dat de artillerie het terrein vooraf niet gebombardeerd heeft. Er staan huizen in brand: THONON, COLLINET, BREVERY,... PETIT-COO is bijna helemaal heroverd tegen de middag, maar de fusiliers raken vast door het hevig vuur van handwapens dat uit de boerderijen van BIESTER komt. Omstreeks 14 uur is de F-compagnie gevorderd tot aan de bosrijke helling, en even later kan een kleine groep mannen onder leiding van Sergeant T. MUNOZ, BIESTER langs het dominant terrein in de rug aanvallen.

Tegen die tijd barst de strijd ook in alle hevigheid los rond de vesting van het kasteel van LAMBERT. De artillerie heeft van het kasteel niet veel meer over gelaten, en de Duitsers trekken zich tegen de middag dan ook terug. Er zijn echter nog een paar fanatiekelingen die achterblijven en de Amerikaanse linies proberen te doorbreken in de omgeving van de vijvertjes. Waarschijnlijk hebben ze daarvoor de CRESPIEN brug gebruikt die eigenaardig genoeg nog altijd intact is.

's Namiddags valt BIESTER. Het kon niet langer aan de omcirkeling weerstaan. De strijd wisselt van kant en verplaatst zich naar de kam van het BOIS DES SIX MOINES, waar de grenadiers zich hergroeperen en zich ingraven in een dominerende positie.

In de achterhoede patrouilleren 2 peletons die ook de bossen rond de uitkijkpost van STER uitkammen, evenals de sparrenbossen van CORNIMONT tussen ROANNE en STAVELOT om eventuele achterblijvers te recupereren of de mogelijke SS-infiltraties te neutraliseren.

En ook de G-compagnie van het 120ste die normaal instaat voor de bewaking van de CP in het regiment te FRANCORCHAMPS, wordt als ondersteuning gestuurd om de aanval van morgen af te slaan.

Aan het Front van WAVREUMONT, slaat het 2de bataljon voortdurend de aanvallen af die gericht zijn op het doorbreken van de Amerikaanse linies. De aanvallen worden met veel moeite gepareerd, maar één aanval mondt uit in een verschrikkelijk lijf aan lijf gevecht op de top. Een patrouille grenadiers nadert de hoeve SERVAIS te HAUSTA.

wordt vervolgd

Vertaling: Y. LABEEUW

Wij hebben de tekst van de Mars van het 1ste Bataljon Ontmijning ontvangen van Mijnheer LALLEMAND. Deze tekst werd hem gegeven door Mijnheer DENAMUR (Sectie Henegouwen). Wij danken hen.

Marche du 1er Bataillon de Déminage

A U D A C E

Musique du caporal
STIEVENART
Paroles du soldat
DETHIER

*Debout les gars le clairon résonne
Son chant d'appel l'écho le fredonne
Entonnons tous ce joyeux refrain
Et prenons le chemin.*

*Nous allons gaiement, en chantant, en
démillant
De village en village, nous sommes à la page
Car nous enlevons les mines des teutons
Nous sommes contents de dire partout
Du danger on s'en fout.*

*Avançant lentement mais toujours sûrement
Dans les bois et prairies, notre ardeur fait
envie
Bravant chaque matin le sort du destin
Oubliant ainsi nous soucis
Au service du pays.*

*1er soldat (Moi, je suis un rappelé, je n'aime pas de
démiller
2me soldat (Tandis que moi, je dis vivement la fin, car,
je suis un milicien
3me soldat (Moi je suis volontaire, les mines ça c'est
mon affaire
Tous Du déminage pourtant nous sommes tous
partisans
Avec audace nous dépièçons fièrement.*

*Au jour de l'offensive l'Ardenne "ô terre
promise"
Tressaille de subir cette pluie de mitraille
Chantant dans toutes ses entrailles
Mines et engins de guerre que les boch' y
dissimulèrent
Ils croyaient assouvir leur funeste passion
Le déminage empêche cette destruction.*

DIVERSE MEDEDELINGEN

GOUDEN BRUILOFT

Wij zijn ten zeerste verheugd U op de hoogte te kunnen brengen van de gouden bruiloft van de echtgenoten MADDELEIN Marcel (Sectie West-Vlaanderen), gevierd op 23/05/92.

Onze oprechte gelukwensen.

EEN OPROEP VAN DE NATIONALE KONINKLIJKE FEDERATIE

"ONZE NOVEMBRE"

BELGEN,

bevlag uw woning op 08 Mei, 21 Juli, 11 en 15 Nov en nodig uw vrienden uit hetzelfde te doen.

Indien U over geen Belgische vlag beschikt, kunt U deze verkrijgen door storting op PCR 000-0560640-77 van

"Elf November", Mortselveldenlaan 23 b3, 2510 MORTSEL

-1 vlag 1 x 1,50 m = 400 BEF

-1 wimpel 0,30 x 0,70 m = 75 BEF

Verzendingskosten inbegrepen.

BLUELODGE (Zending ODLM naar IRAK van 03 tot 20 juni 91)

(Deel IV)

Woensdag 12 juni

De keuze van het terrein schijnt ons goed. Het is relatief vlak, met naar het noorden toe, op 250 m van de weg een heuvelrij. Samen met de Kapitein CASTILLE maken we een timing op van de explosies.

Het beloofde graaftuig is ter plekke. Het gaat om een krachtige graafmachine op wielen. De bedieners zijn van de 6de Genie. Sedert 15 dagen richten zij onvermoeibaar muren van zand op rond de installaties die ingenomen worden door de Franse soldaten, zij effenen de aardewegen, zij vullen de kuilen in de weg, zij creëren een schietstand om de mannen in staat te stellen hun training verder te zetten. Kortom, hun tijdsschema is goed gevuld.

In 3 scheppen is de put gegraven. Het tuig mag niet bij ons blijven en zij verlaten ons om hun opdracht verder te zetten. Iedere keer dat wij hen nodig hebben zullen zij klaar staan. Wij halen schop en spade boven om de put te vullen. Vervolgens schikken we in de put de munitie die tot ontploffing zal gebracht worden. We zijn in de helft van ons werk wanneer de Kapitein CASTILLE ons vervoegt, misnoegd omwille van de beslissing van zijn Staf. We hebben slechts de toelating om EEN ENKELE KEER PER DAG te laten springen, om 1200 hr zeer precies. Motief: luchtveiligheid. We moeten bekennen dat alle uren van de dag en van de nacht, de sector wordt overvlogen door A10 gevechtsvliegtuigen, gevechts- en waarnemingshelicopters, enz. Zij vliegen allemaal op een hoogte van ...5 tot 200 meter ! Zij duiken boven ons op, totaal onverwachts, de piloten van de A10's zijn nieuwsgierig. Van zodra zij iets ongewoons opmerken, keren zij terug met het hoofd naar beneden, fameuse piloten zijn het.

Wij zullen ons ambitieus vernielingsprogramma moeten begraven, in deze omstandigheden zal het ons niet mogelijk zijn alles te vernietigen. Gelukkig maar dat wij om te beginnen de meest gevaarlijke munitie hebben geselecteerd. Vermits de tijd vliegt, hebben wij geen minuut meer te verliezen, willen we tegen de middag klaar zijn. Om 1115 hr zijn we klaar, blijft nog het probleem van de veiligheid. Er kan geen sprake van zijn om schildwachten op om het even welke heuvel te plaatsen. De meeste werden trouwens niet verkend en zijn dus niet veilig !

Inderdaad, de toppen van al deze heuvels zijn bedekt met kleine stenen muurtjes. Nog niet zo lang geleden, werden zij nog ingenomen door Iraakse soldaten, verkenners of schutters. De hellingen van deze kleine steunpunten waren bijna altijd bezaaid met mijnen, op een ordeloze manier door de bezetters geplaatst. Wanneer deze het terrein geëvacueerd hebben, hebben zij zich niet de tijd genomen om hun mijnen te verwijderen. Hoewel het gebied deel uitmaakt van hun land, mogen we niet vergeten dat we in Koerdistan zijn en dat dit voor de Irakezen een vijandig land is, dus...

De Kapitein CASTILLE heeft ons bepaalde punten getoond die volgens hem op de aanwezigheid van mijnen wijzen. Enkele stenen geschikt in pyramidevorm, langs dezelfde kant van een pad dat leidt naar de top van een heuvel, zouden daarvan een teken zijn. Laat ons dus niet aandringen. Voor hem kon er geen sprake van zijn om het leven van één van zijn mannen te riskeren, vooral vermits er sedert enkele dagen geruchten circuleerden in de Staven over de terugtrekking van de Geallieerden uit IRAK.

Wij grijpen onze verrekijsers en observeren het terrein dat ons omgeeft. In een graanveld zijn 2 mannen bezig tarwe af te snijden. Hoewel zij zich op +/- 250 meter van de put bevinden, kunnen we hen daar niet laten. Wij sturen een schildwacht, die onder weg een aantal vrouwen ontdekt, neergehurkt in een bosje. Kinderen, verwittigd door God weet wie, duiken van alle kanten op, verduiveld, de tijd dringt. De Fransen lachen niet meer, vooruit, het gebied moet ontruimd worden. Wij zijn daar niet om hen te doden ! Maar koppiger als een ezel is, eh, een Koerd ! Na ettelijke gebaren, schreeuwen, is het terrein veilig ? De tijd vliegt, het is enkele minuten voor 1200 hr. De lijn aan de ontsteker aansluiten, onze helm opzetten, men weet nooit met al die stenen. 1200 hr BANG ! Zand, vuur, ondergrondse schok, de explosie dondert in de vallei en hoewel wij ons op +/- 300 meter teruggetrokken hebben, is het gefluit van de projecties te horen, evenals het doffe geluid van stenen die terug op de grond vallen, steeds dichter en dichter bij ons. Onverbiddeijk vermindert de afstand ! De laatste stenen zijn op enkele meters voor onze schootspositie neergevallen.

De Fransen wensen ons geluk, dat hebben we goed uitgerekend, zeggen ze. We zijn opgelucht dat geen enkele steen boven onze hoofden gepasseerd is. Het geluid van de ontploffing heeft de aandacht van alle Koerden uit de buurt getrokken. Zij komen om inlichtingen, te voet, te paard of met de wagen. Van overal duiken zij op. Wij die dachten alleen te zijn.

We gaan de vernietiging controleren. Mooie krater, 5 meter diameter, 2,5 meter diepte. De Kapitein is tevreden, het uurrooster werd gerespecteerd. Alle schildwachten zijn terug. Hop, alles ingeladen en een afspraak wordt gemaakt voor de volgende dag.

Op de terugweg passeren we langs het hospitaal, om even goeiedag te zeggen (er zijn verpleegsters), om een tas koffie te drinken en om onze radiografie-uitrusting te controleren die we ter plekke hebben gelaten. We vernemen er dat niet ver van het kamp van de Fransen, een prachtig strand ligt, waar een glanzende waterloop loopt, niet erg diep, dus de toegang is gemakkelijk. Geen strand van zand maar van blauwe, harde rotssteen. Wij zullen er iedere keer terugkeren als wij er de gelegenheid toe hebben.

Wij beginnen een discussie met een verkoper van sigaretten en frisdranken, de blikjes zijn gedompeld in de waterloop, deze heer spreekt goed Engels. Wij vragen hem wat hij denkt van SADDAM. Veel vernemen we niet, want als hij betrapt wordt, zal hij waarschijnlijk geëxecuteerd worden in het slechtste geval of opgesloten in het beste geval. SADDAM jaagt nl. op intellectuele Koerden. Deze heer is ingenieur, maar op dit moment verkoopt hij drank en tabak. Dit stelt hem in staat wat buitenlandse spaarcentjes te verzamelen (dollars, om ze niet te citeren). In

het geval dat hij zijn land zou moeten ontvluchten, zou hij zo over financiële middelen beschikken in een sterke munt.

Donderdag 13 juni

Samen met het 17de RGP hebben we een afspraak met het 8ste RPIMA om de 122 mm raketten terug te vinden. Na enkele kilometers verwijderen we ons van de hoofdweg, we komen op een wegje dat uitloopt op het aangrenzende terrein. In een plooi van het terrein merken we een grote hoeveelheid raketten op. Zij liggen dwars door elkaar. De Irakezen hadden ze opgestapeld, vooraleer een vuur aan te steken. Een raket is zo vertrokken en heeft de hoop helemaal door elkaar gegooid. De afgeschoten raket is verloren gevlogen in de heuvels. Ondanks al deze uitleg blijven we toch wantrouwig, een raket is zo gemakkelijk te valstrikken. Eén simpele fragmentatiegranaat zonder veiligheidspin, onder 1 van deze raketten geschoven en het zou een overwinning zijn voor onze vriend SADDAM ! We onderzoeken iedere raket dan ook aandachtig vooraleer ze ter herplaatsen. Eens te meer dachten wij alleen te zijn, doch de geluiden van de motor hebben koerdische boeren aangetrokken. Wij zien er opduiken achter iedere rots. Het is niet meer mogelijk rustig te werken.

We keren terug naar ons kamp voor het middagmaal. We nemen contact met een medisch team dat het land doorkruist om de meest hulpbehoevende vluchtelingen ter hulp te komen. Niet iedereen is rijk en heeft een dak boven zijn hoofd ! Wij bieden onze diensten aan de Comd van het detachement aan en die aarzelt eerst. Zullen wij de bevolking niet afschrikken ? Waarom ? Hebben wij een lelijker hoofd dan de anderen ? Uiteindelijk laat hij zich overtuigen. 4 paar handen meer, dat is niet te verwaarlozen ! Vertrek om 1330 hr. We nemen de route naar AMADIYA. We passeren verschillende versperringen van de Fransen. Het contact tussen hen en ons is treffend, de Fransen zijn allemaal in onberispelijke kledij, de Belgen daarentegen zien er uit alsof ze op picknick gaan (20 man met 20 verschillende kledijen !). We hebben er een erezaak van gemaakt dat het Det Ontmijners altijd in correcte kledij zou zijn...De zwaarbeladen UNIMOGS vorderen moeizaam, het grootste gedeelte ervan is dan ook niet meer in zijn eerste jeugd. Zij komen van een depot in IRAK waar ze te koop gingen aangeboden worden door het Domein, ongelooflijk maar waar, het gaat om oude wrakken, maar toch operationeel.

Wij rijden op een goede weg die zich vastgrijpt in de flank van het gebergte. Geen relingen of ballustrades, we moeten er bovendien goed op letten rechts te blijven want de Koerdische voertuigen dalen de hellingen aan grote snelheid af (we zouden eigenlijk beter spreken van naar beneden storten). Op een top merken we enkele hutten op, gemaakt met gehakte takken. Dit is het doel van onze reis.

We klauteren een steile helling op en stoppen op een kleine open ruimte. Ogenblikkelijk komen kinderen toegelopen. De voertuigen zijn plots omringd door een mensenzee. Het medischteam is echter goed gedrild. Vriendelijk maar vastberaden wordt een veiligheidsordon (van vitale ruimte) op poten gezet. Ploegen van telkens twee man beladen zich met grote vuilzakken gevuld met voedsel, doosjes bonen, suiker, zout, kruiden, melkpoeder, lucifers, ...

Zwaar beladen begeeft iedere ploeg zich dan naar de hem toegewezen sector. Aan iedere hut of tent ontvangt de oudste vrouw de pakjes. Er is geen gedrang omdat de families weten dat wij methodisch te werk gaan en dat er voor iedereen voldoende zal zijn. Tezamen met het voedsel geven wij, per familie, een plastieken bidon met een inhoud van 20 liter om hen zo in staat te stellen het voor de familie levensnoodzakelijke water te gaan halen. Water is er niet op de bergtoppen, dat moet gezocht worden in het gehucht dat zich aan de voet van het gebergte bevindt. De Irakezen hebben bij hun terugtrekking systematisch alle water- en electriciteitsinfrastructuur vernietigd. De vluchtelingen moeten het water dus versjouden. We begrijpen dat zij in deze omstandigheden met het water op een zuinige manier omspringen. Met een niveauverschil als dit is water gaan halen geen sinecure, maar een echte korvee, die de vrouwen op zich nemen; echte werkbeesten zijn het, maar bovendien ook gevaarlijk omdat de meesten onder hen zwanger zijn.

Een ander probleem is het hout voor het vuur. De vrouwen hebben trouwens de gewoontes van hun voorvaders teruggevonden. In een kuil in de grond gegraven, maken zij een vuur van houtskool. De kuil wordt afgedekt met een deksel waarin in het midden een opening werd gemaakt. Daarboven koken zij dan voor 10 tot 15 personen, de gemiddelde omvang van een familie, vergeten wij immers niet dat zij polygaam zijn. Na alle families van het plateau bediend te hebben, zien we lager, dicht bij het gehucht, nog andere hutten en tenten. Het detachement kruipt dan ook terug in zijn voertuigen om hiernaar toe te rijden. Tot onze grote verbazing, stoppen wij op +/- 100 meter van het kamp, ofschoon er een weg is die passeert tot op minder dan 20 meter? Een mysterie? Soit, wij zullen de pakjes dan maar dragen. Er gaat ons een lichtje op, we zien onszelf terug de dag van onze aankomst in IRAK. Het gebruik van het wiel is nog steeds niet doorgedrongen in de geest van de verantwoordelijken. Och ja, een beetje meer zweet...

Het terrein ziet er als volgt uit: aan de rand van de geasfalteerde weg bevindt zich een ruime parking, lichtjes hellend, dan een steile weg en onderaan de andere betonnerde weg, een nieuwe nogal steile helling waarop de vluchtelingen zich geïnstalleerd hebben. Plots, zonder enig geluid, zet een UNIMOG zich in beweging, kantelt op de helling, stort naar beneden, vliegt op de weg en ... komt tot stilstand! Oef, we zagen het voertuig reeds de weg oversteken en het vluchtelingenkamp doorkruisen als een bolide! We hebben dus geluk gehad met een ongeluk! Onopmerkzaamheid van de kant van de chauffeur, hij had zijn handrem niet opgetrokken noch zich in versnelling geplaatst. Een snelle schatting van de schade: zwaar beschadigde radiator, ingedrukte ventilator, 1 voorwiel blijkt weggevlogen te zijn. De materiële schade is dus niet dodelijk, de chef van het Det zal dat moeten uitleggen aan de Comd van het basiskamp! Maar daar zijn we nog niet. We bevoorraden de families. Enkele kinderen stellen voor ons te helpen, ieder zal één doos dragen, op één lijn en links-rechts, een-twee, een-twee. Er zijn knapen bij die niet groter zijn dan 3 dozen hoog, ze zijn fier ons geholpen te hebben.

We moeten terug de weg op, het wordt laat ! Er wordt beslist de beschadigde UNIMOG te slepen. Hoe deze zonder ongelukken in het basiskamp geraakt is, blijft voor ons een mysterie. In het basiskamp is een juridisch detachement aanwezig. Een auditor en een politieagent. Een mecanicien evalueert de schade, het voertuig wordt onherstelbaar verklaard. Het zal dan ook ter plaatse achtergelaten worden na recuperatie van de interessante stukken. De auditor geholpen door de agent bemachtigt het dossier, de protagonisten worden ondervraagd evenals de getuigen. De agent probeert met behulp van een oude polaroid foto's te nemen. Met een geamuseerde blik zien we toe hoe hij vruchteloos blijft proberen. We stellen hem voor de foto's die hij nodig heeft met ons apparaat te nemen. OK ! Nadat het eerste cliché genomen werd, stellen we hem de vraag of hij ze werkelijk nodig heeft. Ja, is het antwoord. OK, zeggen we dat is dan 1 dollar ! Grote verbazing bij de agent, tot groot plezier van de auditor. Eigenlijk is 1 dollar niet genoeg voor een foto van deze kwaliteit ! Laat ons 2 dollar vragen !! Genoeg gelachen, we trekken snel zijn foto's en wensen hem nog een goeie avond.

We stellen de Comd van het Bg Det voor het voertuig bij ons vertrek onbruikbaar te maken, door er oordeelkundig enkele balletjes M112 in te schikken. Het voertuig zal zo niet meer opnieuw gebruikt kunnen worden. We krijgen een mondeling akkoord hierover.

Vrijdag 14 juni

De Kapitein CASTILLE zegt ons dat zijn sapeurs voor onze aankomst de omgeving van de gebouwen, die gingen ingenomen worden door de Franse eenheden, opgeruimd hebben. Deze munities werden ver van iedere bewoning gedeponerd. We begeven ons ter plaatse en vinden het gewone assortiment (mortieren, geweergranaten, raketten), in totaal 1.068 stukken, die wij triëren, classeren en neutraliseren (althans die ZONDER veiligheid).

Tijdens de triagewerkzaamheden begint een mortier met fosforlading spontaan te roken ! Onmiddellijk terug de grond op, en bedekken met zand om zo de luchttoevoer af te dichten. We vinden voor hem een originele lijkwade, een fles Turks water die wij onthoofden. Op deze manier kunnen wij de mortier laten glijden in de fles die gevuld is met water. Zo verdronken kunnen we hem zonder risico transporteren tot aan zijn laatste verblijfplaats, om het zo te zeggen.

Vertaling: J. DEPOORTER

11 Novembre 1935

IN MEMORIAM

à la Reine ASTRID

Dors ton dernier sommeil, sous les fleurs innombrables,
Où nous avons laissé des lambeaux de nos coeurs,
Dors, bercée au tombeau par les pleurs lamentables
De ton peuple prostré sous le coup des malheurs.

Küsnacht nous a surpris par son invraisemblance
Se peut-il que jamais nous ne revoyions plus
Ton sourire si beau, ta royale élégance,
Et, vers les malheureux, tes deux gestes émus!

Se peut-il que, brutale, une Parque insensée,
Au chemin du bonheur eut fauché tout espoir
Royauté de jeunesse et dès l'aube brisée,
Fleur qui n'a pas connu les effluves du soir.

Le freesia radieux est bien près de la tombe!
Et ton manteau tout blanc est bien près du linceul!
Tous nos vivats joyeux sont des pleurs quand tu tombes,
Et la garde du Trône est veillée de deuil.

Le Stuyvenberg privé de ton rire de mère,
Est une maison morne où pleurent des petits.
Le Palais de nos rois, silencieux, austère,
Abrite un pauvre coeur, douloureux et meurtri.

Nous resterons unis à notre Roi sans Reine,
A nos princes aimés qui n'ont plus de maman
Si notre affection peut alléger leur peine
Redisons notre amour et notre attachement.

Adieu petite Reine, ô Reine très chérie!
Nous garderons de toi de sublimes leçons;
Ton coeur fut tout entier donné à la Patrie;
Ta grande charité fait lever des moissons.

Marie-Louise LAROCHE

ZENDING IN JOEGOSLAVIE TE BELI MANASTIR

29 Juni 92

Verslag over de activiteiten van de maand Juni

Zoals gewoonlijk stond het EOD team BELBAT in het middelpunt van het gebeuren zoals bij de opening van de weg BILJE-OSIJEK, die door ons van de geplaatste mijnen werd ontdaan. De eerste dag werd de Servische kant onder handen genomen (2 mijnen APers MRUD en 1 mijn TMA 4). Even tussendoor, we hebben met groot plezier de afvuurkabel van de vernietigingsladingen voor de weg doorgesneden, tot grote ontzetting aan Servische zijde. De rest van de mijnen (19) heeft het JNA (Joegoslavisch Leger) laten opruimen door een peloton genie JNA. Diezelfde dag werd de oversteek voor het eerst uitgevoerd door de Comd BELBAT en een ploeg EOD.

's Anderendaags, vermits het CA (Croatisch Leger) enkele problemen had met zijn mijnen, waarvan enkele beschadigd waren, heeft het EOD team voor de zoveelste keer het bewijs geleverd van zijn grote bekwaamheid door 32 mijnen TMA 3 en 4 mijnen TMM 1 (ATk) te neutraliseren.

Buiten zijn dagelijkse exploten heeft het EOD team RECCE's OPS uitgevoerd voor de infanteristen en bovendien doen wij ook nachtpatrouilles om de infanteristen in alle veiligheid te kunnen laten opereren.

Deze nachtpatrouilles grijpen 1 keer om de 3 dagen plaats met 2 ploegen, gemiddelde duur +/- 3 uur.

Wij tellen de afgelegde km in BARANIJA (ongeveer 7000 km in juni) niet meer mee.

Er moet gezegd dat onze B4's fameuze alle terrein chauffeurs zijn, en soms is dat ook noodzakelijk, vooral na de soms hevige stormen die zich hier kunnen voordoen.

Ik ga dit kort verslag beëindigen, meer volledige informatie zal U overgemaakt worden zodra Comd VANDER MAST naar België terugkomt voor zijn verlof.

Om te eindigen nog dit: alles gaat goed met ons team, en we hopen nog sterkere verhalen te kunnen opdissen bij onze terugkeer.

Nog een goeie dag aan alle ontmijners en niet-ontmijners van HEVERLEE, POELKAPELLE en de kampen.

Y. CABARAUX
Adjt
BELBAT EOD TEAM

DE VERVANGING IS GEBEURD

BELBAT 1 is beëindigd. Onze collega's zijn teruggekeerd met het hoofd vol herinneringen.

BELBAT 2 begint. Met pijn in het hart hebben zij hun voorgangers zien vertrekken.

GOUD VOOR WIM ELYN OP EUROPEES
KAMPIOENSCHAP POWERLIFTING

De 28-jarige Gentenaar Wim ELYN, eerste sergeant bij de ODLM en tevens sportmonitor, haalde op 1 mei 1992 in DENEMARKEN de gouden medaille binnen op het Europees Kampioenschap Powerliften, categorie -56 kg. Een bekroning voor het lange en slepende trainingswerk dat hij al 3 jaar volhoudt in zijn club PW Fitness te Gent.

Zijn trainers en begeleiders voorzien nog een grotere progressie voor onze landgenoot. Zijn grootste probleem blijft echter zijn gewicht. Zijn voedingsconsulent en zijn kinesist waken daarover.

Met 557,5 kg had hij genoeg om de gouden medaille in de wacht te slepen, maar het Europees record van 577,5 kg (Garry SIMES, ENGELAND) bleef buiten schot, ook al heeft Wim ELYN op trainingssessies al meer gehaald dan deze 577,5 kg.

Powerlifting is de minder gekende tegenhanger voor het Olympisch gewichtheffen en bestaat uit 3 bewegingen: kniebuigen, bankduwen en heffen. Wim haalde 210, 120 en 227,5 kg.

Er is echter sprake van dat ook powerliften een olympische discipline zou worden. Wie weet zien we ELYN ooit nog met een gouden medaille terugkeren.

Wij zeggen alvast, bedankt Wim, en houd die goede resultaten vol.

Samenvatting: Y. LABEEUW
Bron: Het Volk, 5 mei 1992

A.N.I.F.A.

Nationale Vereniging der Invaliden van de Krijgsmachten

1992 werd door de Raad van Ministers van Sociale Zaken van de Europese Gemeenschap uitgeroepen tot het Europees Jaar van de Veiligheid, Hygiëne en Gezondheid op de Arbeidsplaats

Binnen het kader van onze doelstellingen, tevens gericht naar onze doelgroepen, past het in dit artikel de relatie Krijgsmacht-Arbeidsplaats in een duidelijke context te situeren.

De Krijgsmacht, die op jaarbasis toch een «actief» telt van ongeveer 90.000 man/vrouw aan personeel (actieven en dienstplichtigen), is - gezien de aard van haar activiteit «VERDEDIGEN» en in vredetijd preventief/voorbereidend optreden, een zeer belangrijke doelgroep wiens activiteiten kaderen in het door de E.G. uitgeroepen jaar.

Arbeidsplaats

Het woord «ARBEIDSPLAATS» dient nader omschreven in termen van «plaats» en «tewerkstelling». Bij de Krijgsmachten verstaat men hieronder : de kazerne (BSD of België) de oefenterreinen, de binnen- en buitenlandse zendingen, de nationale en internationale kamp- en oefenperiodes, de weg van en naar het werk enz...

De aard van de activiteiten door het personeel van de Krijgsmachten ontwikkeld, is een bezwarende omstandigheid bij de termen «arbeidsplaats en preventie». Daar is bijkomend gevaar bij het werken met munitie, zowel oefen- als oorlogsmunitie; de verplaatsingsmiddelen waarmee militairen zich verplaatsen zoals : voertuigen, tanks, vliegtuigen, schepen, te voet ... zijn eveneens met bepaalde, verhoogde risico's verbonden.

De oorzaken en de gevolgen van deze activiteiten vormen dan ook het hoofdthema in dit artikel dat in samenwerking met de Nationale Vereniging der Invaliden der Krijgsmachten (N.V.I.K.) is ontstaan

(omwille van de demilitarisering van de Rijkswacht wordt een statutenwijziging en wijziging van benaming van het N.V.I.K. in het vooruitzicht gesteld).

Taken van de N.V.I.K.

Statutaire taken en plichten van de N.V.I.K. : de kandidaat-invaliden, de invaliden, de ascendenten, de wezen en langstlevende echtgenoten helpen bij hun rechtmatige verzuchtingen en het bekomen van rechten op vergoedingen. De leden van de Krijgsmachten zijn immers niet gerechtigd beroep te doen op de fondsen voor arbeidsongevallen en beroepsziekten. Voor «militairen» werd het stelsel van de vergoedingspensioenen ingesteld dat, in feite als een afdeling kan beschouwd worden van de wetgeving op de oorlogspensioenen. Dit stelsel behelst een vergoedingssysteem voor de gevolgen van ongevallen of ziekten hen overkomen tijdens en door het volbrengen van hun diensten (aantasting van de fysieke integriteit, overlijden, waarvoor ontegensprekelijk een oorzakelijk verband met de dienst kan aangetoond worden).

Verder verleent de N.V.I.K. juridische, morele en soms materiële bijstand aan behoeftige leden. Hiervoor werd sedert het officiële ontstaan van de N.V.I.K., in 1947, een «Steunfonds» opgericht waarvan de activiteiten, de werking en verplichtingen in afzonderlijke statuten werden vastgelegd. Een feitelijke vereniging van invaliden van het Leger bestond reeds sedert de jaren twintig.

Oorzaken van ongevallen en ziekten

Als belangrijkste oorzaken van ongevallen en ziekten opgelopen ingevolge de dienst laat onze ervaring én deze van de N.V.I.K. ons toe tot volgende vaststellingen te komen (kennis gebaseerd op de ervaring als vertegenwoordigende groep binnen Administratieve Rechtscolleges, de Commissies voor Vergoedingspensioenen) :

1. letsels ten gevolge van ongevallen : breuken, rupturen, spierletsels, blindheid, doofheid, brandwonden, amputaties, paraplegieën, hemiplegieën, hoofd- en hersenletsels, schotwonden tot en met letsels met de dood, rechtstreeks of onrechtstreeks , tot gevolg;
2. letsels ten gevolge van ziekten : hartinfarct, longaandoeningen, aantasting, spijsverterings-systeem, depressies enz...
3. letsels die het gevolg kunnen zijn van een samenloop van omstandigheden of opeenvolging van feiten , men stelt vast dat een ziekte zich heeft ontwikkeld ten gevolge van langdurige slechte voeding, of doofheid na langdurige blootstelling aan geluiden of lawaai in onaangepaste omstandigheden (schietstand) enz...
4. feitelijke verergeringen van de initiële letsels : verwickelingen, verergeringen die als rechtstreeks gevolg van de oorspronkelijke letsels kunnen beschouwd, en als dusdanig aanvaard worden.

Vergoedingspensioenen

Voor wat betreft de hierboven geciteerde letsels en verwickelingen dient wel te verstaan dat deze, om recht te geven op een vergoedingspensioen, het voorwerp moeten uitmaken van een uitgebreide medische expertise waaruit een procentuele schatting volgt van minstens 10 % en het oorzakelijk verband met de dienst volledig aanvaard wordt door de bevoegde Commissies.

Zelfs een zeer degelijk uitgebouwde ongevallenpreventie kan niet alle ongevallen vermijden. Gezien de aard en vorm van de activiteiten ontwikkeld door de Krijgsmachten en zijn potentieel aan personeel en materieel, is het aantal ongevallen ieder jaar, vooral toe te schrijven aan de normale gevolgen van een beroepsactiviteit.

Wij zijn er ons terdege van bewust dat de militaire hiërarchie niets onverlet laat om ongevallen te registreren en te gepasten tijde het personeel aan zijn verplichtingen en de veiligheidsregels herinnert. Hierdoor voorkomt men **dramatische toestanden**. Uitsluiting van ieder risico is evenwel een utopie, immers iedere eventualiteit of onoplettendheid is niet uit te sluiten.

Dit is de feitelijke reden waarom zich jaarlijks nog tal van droevige ongevallen voordoen.

Oproep tot de militaire overheid

Om deze feitelijke redenen en in de context van het initiatief van de E.G. richten wij samen met de N.V.I.K. een oproep tot de militaire overheid, de «chefs», om de slachtoffers van ongevallen bij te staan om hun rechtmatige rechten op vergoedingen voor het geleden leed en eventueel verlies aan fysieke integriteit te bekomen.

U weet dat de aanvragers tot het bekomen van een vergoedingspensioen door ALLE mogelijke middelen moeten bewijzen het slachtoffer te zijn geweest van een ongeval of ziekte. Hierdoor wordt meteen de belangrijkheid duidelijk van het opstellen van de nodige documenten zoals ongevallendossier, getuigenverklaringen en model 150 (medisch document). Het reglement C8 bevat hierover alle onderrichtingen. Neem Uw verantwoordelijkheid op en negeer ze ZEKER niet (een ongeval is ook soms de fout van een chef of de uitvoering van een ni verantwoorde opdracht. Weet dat «het voordeel van de twijfel» een ongekend begrip is in termen van vergoedingspensioenen en dat ALLE elementen die van belang kunnen zijn schriftelijk dienen genotuleerd.

Burgers hebben hun rechten op de arbeidsongevallenwetgeving die het voordeel heeft duidelijke richtlijnen te bevatten. De samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen zijn een samenvoeging van begrippen uit oorlogstijd die soms twijfel doen ontstaan.

Zoals de burgerlijke overheden hun ondergeschikten bijstaan wordt dit ook verwacht van de militaire chefs. Wij doen beroep op uw burgerzin en zin voor verantwoordelijkheid tegenover de slachtoffers van de militaire dienst. Beschouw ze niet steeds als simulanten -om een zachte term te gebruiken- maar sta ze bij in hun vraag naar rechtvaardigheid en billijkheid. Vandaag is het één van uw ondergeschikten, morgen bent U misschien aan de beurt. Bedenk dit even !!!

Ter Uwer beschikking

De N.V.I.K. en wij houden ons graag ter beschikking voor bijkomende informatie. Hiermede hopen wij alvast aan één onderdeel van het initiatief van de E.G. te hebben bijgedragen ; namelijk uw aandacht te vestigen op uw verantwoordelijkheidszin en zin voor preventief optreden om ongevallen te voorkomen ja zelfs te vermijden waar mogelijk.

We nemen deze gelegenheid te baat om te herinneren aan het feit dat vorig jaar een belangrijke wetswijziging doorgevoerd werd op initiatief van de N.V.I.K.: de weduwen gehuwd NA het schadelijk feit en de wezen verwekt NA het schadelijk feit hadden vroeger geen recht op een vergoedingspensioen. Deze strikte onrechtvaardigheid werd rechtgezet bij wet zodat vanaf 24 september 1991 ook de hierboven vermelde categorieën recht verkregen. Wij verwijzen naar de Wet van 17 juli 1991 (B.S. van 24 september 1991).

Deze nieuwe wet is echter pas toepasselijk op de overlijdens vanaf 24/09/91, voor zover het huwelijk minder dan tien jaar na het schadelijk feit voltrokken werd en het ten minste één jaar duurde en op voorwaarde

dat bevonden wordt dat het overlijden het rechtstreeks gevolg is van het schadelijk feit.

Verder werd bekomen dat de invaliden van vreedstijd vertegenwoordigd zullen worden door medici bij de Gerechtelijke Geneeskundige Dienst, dit werd geregeld bij K.B. van 14 november 1991 dat verscheen in het B.S. van 04 februari 1992.

Twee belangrijke realisaties die het belang aantonen van het bestaan van een vereniging zoals de N.V.I.K.

De N.V.I.K. en zijn Voorzitter houden zich graag ter beschikking.

G. Vermeiren

Algemeen Secretaris
Secrétaire Général

Adjunkt-voorzitter
Vice-président

Dr. Lic.Jur. A. Willy Borremans

Conseiller social à la Cour du Travail
Sociaal Raadsheer bij het Arbeidshof

Nationaal Voorzitter N.V.I.K.
Président national de l'ANIFA

OVERLIJDENSBERICHTEN

- Met spijt delen wij U het overlijden mee van Christian BORN, zoon van onze collega Joseph BORN, in actieve dienst te VOGELSANG. Christian kwam om het leven tijdens een verkeers-ongeval op 31 juli 1992.
- Met spijt delen wij U het overlijden mee van de kleine dochter van onze collega Lt DANDOY, in actieve dienst bij de Zeemacht.
- Met spijt delen wij U het overlijden mee van de zoon van onze Peter Mijnheer GEORGE.
- Met spijt moeten wij U het overlijden meedelen van Mijnheer BEAUVOIS woonachtend te MALMEDY. Hij is van ons heengegaan in de loop van de maand juli.
- Met spijt moeten wij U het overlijden meedelen van Pierre MATHY, woonachtend te LUIK (+ 08/05/92), van Marcel SCHEPENS, woonachtend te NANDRIN (+ 18/08/92) en van A. WILLE (Ontmijner West-Vlaanderen), woonachtend te STADE (+ 15/09/92).

O.A.D. - WINKEL

Volgende artikels kan men bekomen bij de Ontmijningsdiensten van de Landmacht te HEVERLEE - HOUTHULST en OOSTENDE.

- DAS - BLAUW	aan de prijs van 450 BF
- DAS - BORDEAUX	450 BF
- DAS - GRIJS	450 BF
- PAPIERKLEM met ODLM-kenteken	600 BF
- SLEUTELHANGER (cartouche-model)	80 BF
- ZELFKLEVER - EXTERIEUR	25 BF
- ZELFKLEVER - INTERIEUR	25 BF
- DASSPELD	120 BF
- SIERSPELD - EOD	150 BF

N.B. Af te halen bij ODLM of bijkomende verzendingskosten

ONTMIJNERS IN ACTIEVE DIENST (O.A.D.)

Rekeningnummer : 001-1357579-43

HISTORIEK VAN DE BELGISCHE ONTMIJNINGSDIENSTEN

door Pieter CRAENEN

VOORWOORD

In dit bulletin en in de navolgende publiceren we in verschillende delen het eindwerk dat door Onderluitenant Leerling Pieter CRAENEN in 1989 werd voorgelegd aan de Kon Militaire School (KMS) voor het behalen van de titel van Licentiaat in de Militaire- en Sociale Wetenschappen.

Dit werk kwam tot stand in samenwerking met de Leerstoel Geschiedenis van de K.M.S., het Centrum voor Historische Documentatie en de Ontmijningsdienst van de Landmacht.

Het is gefundeerd op de beste historische documentatie die hierover ter onzer beschikking staat. Het lijkt ons derhalve niet opportuun een polemiëk te beginnen met lezers die opmerkingen hebben over de inhoud. Moest U evenwel in het bezit zijn van documentatie (geschriften, foto's, kaarten ...) die een nog beter historisch inzicht toelaten, dan is deze zeer welkom bij de Cel Documentatie van de Ontmijningsdienst van de Landmacht.

De opeenvolgende delen van dit werk zullen steeds als laatste bladzijden aan ons bulletin gehecht zijn. Dit laat U toe ze los te maken en tot een boek te bundelen. Veel leesgenot.

De redactie

INHOUD

HOOFDSTUK I : De periode 1918-1940 :

De Belgische Ontmijningsdiensten in hun kinderschoenen.

1. Een explosief probleem
2. De Dienst voor Vernietiging van Munitie (SDM)
 - a. De oprichting
 - b. De afbouw
 - c. De herstructurering
 - d. De onbekende jaren
 - e. De opdracht
3. De Vernietigingscentra te HOUTHULST en POELKAPELLE

HOOFDSTUK II : De periode 1940-1944 :

De ontmijning in België tijdens de bezetting.

1. 1940
2. De Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen (DOVO)
 - a. Het ontstaan
 - b. De structuur
 - c. De opdracht
3. Het werk van de D.O.V.O.
4. De D.O.V.O. en de Weerstand

HOOFDSTUK III : De periode 1944-1945 :

De ontmijning in België tijdens en onmiddellijk na de bevrijding. De grote ontmijningseenheden.

1. Een overzicht van de situatie, herfst 1944
 - a. De Bevrijding
 - b. België ondermijnd
2. De Dienst voor Opruiming en Vernietiging van Ontploffingstuigen en Obstakels (DOVOO)
 - a. Een nieuwe naam, een nieuwe structuur
 - b. De Middelen : (1) Personeel
(2) Materieel
 - c. De opdracht

3. Het werk van de D.O.V.O.O.
 - a. De vliegende bommen
 - b. De ontmijning van de kuststreek
 - c. De ontmijning van de Ardennen
4. De Ontmijningsbataljons
 - a. De oprichting
 - b. De tewerkstelling
 - c. De Duitse krijgsgevangenen
5. Resultaten en verliezen

HOOFDSTUK IV : De periode 1945-1948 :

De grote reorganisaties van de Belgische ontmijningsdiensten. Het peloton Vernietiging van Ontploffingstuigen van het bezettingskorps. De werkmethodes.

1. D.O.V.O.O. wordt weer D.O.V.O.
2. Een reeks snel opeenvolgende veranderingen
 - a. Februari 1946
 - b. Juni 1946
 - c. Juli 1946
 - d. Augustus 1946
 - e. 1947 : De afslanking gaat verder
3. Het peloton Vernietiging van Ontploffingstuigen van het bezettingskorps
 - a. Oprichting en instructie
 - b. Het peloton in Duitsland
 - c. De opdracht
4. De werkmethodes voor de verschillende ontmijningsopdrachten
 - a. Het opruimen van een mijnenveld
 - b. Het neutraliseren van vliegtuigbommen
 - c. De neutralisatie van zee- en riviermijnen
 - d. De vernietigingsterreinen

HOOFDSTUK V : De periode 1948 tot heden :

De verdere evolutie van de Belgische ontmijningsdiensten. De afbouw en het einde van de D.O.V.O.

1. De statuutwijziging
 - a. De D.O.V.O. bijna opgedoekt
 - b. Eindelijk een vast statuut

2. Het einde van het Detachement Bezet Duitsland
3. 1949-1955 : Van de indeling in pelotons tot de integratie in de 8ste Groepering Ordonnance
4. 1956-1971 : Van vijf provinciale pelotons naar twee regionale pelotons
5. 1971 : Het einde van de D.O.V.O.
6. 1974 tot heden : Van de wederoprichting tot de ODLM vandaag

HOOFDSTUK VI : De Belgische ontmijningsdiensten vandaag :

1. De organisatie
2. De operationele opdrachten
 - a. De opdrachten EOD
 - (1) De ophaling
 - (2) De reiniging en triëring
 - (3) De vernietiging
 - (4) Mensen en munitie
 - b. De opdrachten IED
3. De instructie-opdracht
4. Een actueel probleem : de toxische/chemische munitie
 - a. Probleemstelling
 - b. Toxische/chemische munitie : Wat is dat precies?
 - (1) Algemeen
 - (2) De gassen
 - c. Wat met toxische/chemische munitie ?

Besluit

Bijlagen

* * * * *

IN MEMORIAM

Beste lid,

Het jaar 1992 is ten einde. Uw bijdrage ook.

Wij hopen U nog altijd bij onze leden te mogen rekenen.

Wij vragen U dan ook om spontaan uw bijdrage over te schrijven op de rekening overeenkomend met uw sectie.**VERGEET NIET UW NAAM EN SECTIE TE VERMELDEN !!!****VERBROEDERING DER BELGISCHE ONTMIJNERS**

Livingstonelaan, 22

3080 TERVUREN

300 frank op rekening :

210-0257747-70

ONTMIJNERS IN ACTIEVE DIENST (O.A.D.)

Hertogstraat, 300

3001 LEUVEN (HEVERLEE)

500 frank op rekening :

001-1357579-43

OP VOORHAND BEDANKT

* * * * *